

רועה הנאמן (רעיא מהימנא) - בהשמטות

צריך האדם לעסוק בפריה ורביה לעשות צלם אלקים

"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים פְּרוּ וּרְבוּ וּגו'", מצוה זו לעסוק בעולם הזה בפריה ורביה, להוליד תולדות שיתפשט שם הקדוש לכל הצדדים, וללקט רוחות ונשמות, להיות כבוד הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה, שכל מי שאינו עוסק בפריה ורביה ממעט צלם רבונו, שלא יהיה נמצא בעולם הזה, וגורם שלא תשרה השכינה בעולם הזה, שהרי כמו שנתוסף רוחות ונשמות, כן נתוסף לרדת בעולם הזה זיו יקר המלך, שכתוב (משלי י"ד): "בְּרַב עֵם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ וּבְאֶפֶס לְאִוִם מִתַּחַת רְזוֹן", הדרת מלך - זה זיו יקר המלך, שנתוסף לרדת לעולם הזה. מתחת רזון - זה מיעוט צלם המלך שנתמעט מעולם הזה, וכך נתמעט גם למעלה, שהרי זיו ההוא אינו יורד^[ג] ונחשב על איש ההוא כאילו שופך דמים, שכתוב: "כִּי בְצַלֵּם אֱלֹקִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם", והוא המעיט צלם אלקים למטה וגם דמות הצלם למעלה, לכן צריך האדם לעסוק בפריה ורביה לעשות צלם אלקים, ולהרבות כבוד הקדוש ברוך הוא בכל הצדדים, עד כאן.

זוהר חלק ג' פרשת אמור - דף ק"ז עמוד א'

נאמר על המיתה כי טוב היות שהיא גורמת לבני אדם לחזור בתשובה

"וַיֵּרָא אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה", אמר רבי שמעון: את כל אשר עשה סתם, אפילו נחשים ועקרבים ויתושים, ואפילו אותן הנראות למחבלי עולם, ככולם כתוב: "וַיְהִי טוֹב מְאֹד", כולם משמשים העולם, מנהיגי העולם, והאנשים אין יודעים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

טוב מאד - זה המוות שגורם לאדם להרהר בתשובה

"וַיְהִי טוֹב מְאֹד" - כאן נתתקן מה שלא נאמר כי טוב בשני, לפי שנבראת בו מיתה, וכאן נאמר: "וַיְהִי טוֹב מְאֹד", זאת מתאים עם מאמר החברים והנה טוב מאד זה המות.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"ט עמוד א'

בענין הנ"ל

מה הטעם - לפי שכל בני העולם יודעים שימותו ויחזרו לעפר, והרבה הם שחוזרים בתשובה לריבונם בשביל יראה זו, ויראים לחטוא לפניו, הרבה יראים מן המלך, מתוך

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף קמ"ט עמוד א' **זיו הזוהר** - מה שאדם מונע שלא ירד לעולם הזה זיו הקדוש ההוא זה גורם מיעוט הזיו למעלה, כי אין

שתולה רצועה לפניהם, כמה טובה רצועה זו אצל האנשים, שעושה אותם טובים וישרים, שמתקנים דרכיהם כראוי, ועל כן והנה טוב מאד, מאד ודאי, וזה סוד הסודות שלמדנו מן המנורה^[ניו]. והנה טוב, זה מלאך החיים, מאד, זה מלאך המות, שהוא טוב יותר, למה מלאך המות הוא טוב מאד, אלא לפי שכאשר יגיע זמנו של אדם ללכת ולצאת מזה העולם, אינו יוצא עד שזה מלאך המות מפשיט לו לבוש הגוף הזה, שהוא מן טפה סרוחה, כיון שנפשט ממנו כאשר בא לזה העולם, ואין שמחה להרוח אלא עם גוף ההוא שנמצא שם, וישמח על שנתפשט מזה הגוף שבעולם הזה, ונתלבש בלבוש אחר שלם כדמיון הגוף שבעולם הזה, ובו ישב וילך ויסתכל להבין בסודות העליונים, מה שלא היה יכול להבין ולהסתכל בזה העולם בגוף זה, וכאשר תתלבש הנשמה בלבוש ההוא של עולם ההוא, הרבה תענוגים והרבה תשוקות יש לה שם, מי גרם לגוף ההוא שיתלבש בו הרוח, הרי בודאי זה שהפשיט לו לבוש הגוף הזה, והקדוש ברוך הוא עושה טובה עם הבריות שאין מפשיט לאדם לבוש הגוף הזה עד שמכין לו מלבושים אחרים נכבדים וטובים מאלה, מלבד לאותן רשעי העולם שלא חזרו בתשובה שלמה לרבונם, שערומים באו לעולם הזה וערומים יחזרו שמה, והנשמות שלהם הולכות בחרפה אצל נשמות אחרות שאין להן מלבושים כלל, ונידונות באותו הגיהנם שבארץ בתוך האש ההוא שמלמעלה, ויש מהם שמצפצים ועולים, ואלה הם רשעי העולם שחשבו בלבם לעשות תשובה ומתו, ולא יכלו לעשות התשובה, הם נידונים שם בגיהנם ואחר כך מצפצים ועולים.

גודל הרחמנות של הקב"ה כלפי הרשעים

ראה מה גדולה הרחמנות שעושה הקדוש ברוך הוא עם בריותיו, שאפילו אם הוא רשע גדול, אם הרהר בתשובה ולא יכל לעשות תשובה ומת, הרי זה בודאי נענש מפני שהלך בלי תשובה, אבל מחשבה טובה היא שחשב אותו הרשע לעשות תשובה, תעלה לפני המלך העליון ולא תסיר משם, עד שהקדוש ברוך הוא מכין לרשע ההוא מקום מנוס בהמדור שנקרא שאול, ואז מחשבה טובה היא יורדת מלפני הקדוש ברוך הוא וחותרת כל שערים החזקים של מדור הגיהנם, עד שמגעת למקום ההוא שזה הרשע נמצא שם, תכה בו ותעורר אותו ברצון ההוא שהיה לו מקדם, ואז מצפצפת נשמה היא לעלות מתוך מדור השאול, ואין כל מחשבה טובה נאבדת מלפני המלך הקדוש.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

וירא אלקים - ראה את כל הדורות

"וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד", וכי לא ראה להם קודם, אלא הכל ראה הקדוש ברוך הוא קודם, ומה שאמר את כל, לרבות כל הדורות שיבואו אחר כך, וכן ראה כל מה שיתחדש בעולם בכל דור ודור קודם שיבואו לעולם. **"אשר עשה"** - זה כל

זיו הזוהר
 בן דוד בא עד שיכלו הנשמות שבגוף, נמצא שזה מעכב הגאולה, ואין לך המעטת דיוקנא דמלכא
 יותר מזה. נו. מאמר החבריא מה שלמדו מרשב"י.
 כי אין כל חדש תחת השמש, והיסודות של כל

מעשה בראשית, שבהם נברא יסוד ועיקר לכל מה שיבוא ויתחדש בעולם אחר כך^[ניח] ובשביל זה ראה אותם הקדוש ברוך הוא טרם שיהיו, והכין הכל במעשה בראשית.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

יום הששי - נתיסד הכל כאחד

"וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי", למה נשתנה בכל שאר הימים שלא נאמר בהם ה"א^[ניח], אלא כאן כאשר נתיסד העולם, נתחברה בחינת נקבה בבחי' זכר בחבור אחד, ה"א נתחברה עם ששי שהוא מדת היסוד, להיות הכל אחד^[ניח] וזה הוא ויכלו, שנתיסד הכל כאחד, נתיסדו מהכל ונשתלמו בכל..

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז ע"ב

ויכלו וגו' - זו האומנות של תורה שבכתב ושבעל פה

"וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם" אמר רבי שמעון: זו המלאכה והאומנות של תורה שבכתב, והמלאכה והאומנות של תורה שבעל פה, "וְכָל צְבָאָם" - אלו הפרטים של התורה, אופני התורה, שבעים פנים לתורה, ויכלו, שנתקיימו ונתיסדו זה בזה, שמים וארץ, פרט וכלל^[ס] וכל צבאם, סודות התורה, דיני טהרה שבתורה, דיני טומאה שבתורה.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי - דף רכ"ב עמוד א'

העולם כולו לא היה שלם בקיומו עד שהגיע יום השביעי

"וַיִּכְלּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה" אמר רבי חזקיה: בא וראה אף על פי שכל המלאכות נגמרו כל אחת ואחת, העולם כולו לא היה שלם בקיומו עד שבא יום השביעי, שכאשר בא יום השביעי אז נגמרו כל המלאכות, והשלים בו הקדוש ברוך הוא את העולם, זה שכתוב: "וַיִּכְלּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה", בזה היום נשלמה בקיום כל המלאכה שעשה.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים - דף קי"ג עמוד ב'

שנגמרו כל המלאכות נקרא ה' אלוקים - שם מלא

בא וראה בכל מעשה בראשית - לא נאמר שם מלא, אלא אלקים, אלקים, בכל מה שנברא, עד שכל המלאכה נתיסדה בערב שבת, ואחר שנתיסדו כל המלאכות נקרא ה' אלקים, שם מלא, ואעל פי שבשם אלקים נברא הכל, לא נתיסד בעשיה כל מה שנברא עד ערב שבת, בשעה ההיא נתיסד הכל בעשיה, שכתוב: "וַיִּכְלּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה", ונתקיים במעשה.

זיו הזוהר
מלכות הנרמזת באות ה' האחרונה של השם הוי"ה ברוך הוא, שעל ידה מתנהג כל עניני עולם העשיה ושהיא בבחינת נוקבא, אז נתחברה מדה הזאת השביעית במדה השישית שנקראת יסוד, והיינו שביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו. ס. כמו שבפרט וכלל אין בכלל אלא מה שבפרט כך אין בארץ אלא מה שיש בשמים וכל מה שיש בארץ דבר נבראו בששת ימי בראשית, וההתחדשות היא רק בענין הרכבת היסודות, ולפיכך ברא הבורא כל היסודות לכל דבר העתיד להתחדש, כפי מה שראה הבורא כל דבר שצריך להתחדש. נח. שלא נאמר בהם יום הראשון יום השני וכו'. נט. לאחר שנברא הכל בששת ימי המעשה בכח השש הספירות, כיון שבא יום השביעי יום השבת שהוא כנגד ספירת

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד ב'

בריאת רוחות ושדים - גם הם לתקון העולם

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת, אמר רבי שמעון: לעשות - לייסד ולתקן הכל בכל יום ויום, להוציא רוחות ונשמות, ואפילו רוחות ושדים, ואפשר תאמר שאין הם לתקון העולם, לא כן, שהרי הם לתקון העולם נבראו, ולהכות בהם לרשעי העולם, שהם הולכים לנגדם להוכיח להם, ולפיכך לתקון העולם נבראו, בא וראה מה כתוב בשלמה (שמואל ב' ז'): **"וְהִכְחַתִּיו בְּשֵׁבַט אֲנָשִׁים וּבְנִי אָדָם"**, מי הם נגעי בני אדם - אלה המזיקין, בא וראה בשעה שנבראו נתקדש יום השבת, ונשאר רוחות בלי גוף, ואלה הם בריות שלא נתיסדו, ומצד בחינת שמאל הם פסולת של זהב^[סא] ועל כן משום שלא נגמרו והם חסרים, שם הקודש אין שורה בהם ולא נדבקו בו, ופחד שלהם מן שם הקודש הוא, ומזדועים ומפחדים ממנו, ובא וראה אלה הבריות הן פגומים מלמעלה ומלמטה, ולפיכך אין נדבקים למעלה ואין נדבקים למטה, ואלה הם שכתוב בהם - **"אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת"**^[סב] שלא נשלמו למעלה ולמטה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ד עמוד ב'

מי שאינו חי על פי תורה, כעובדי כוכבים ומזלות, אין לו קיום בעולם

"אֵלֶּה הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ", ראשי תיבות - תה"ו, הרי ביארנו כל מקום שכתוב אלה - פסל את הראשונים, ואלה - הם תולדות של תהו שנרמזו בפסוק שני, והארץ היתה תהו ובהו, אלה הם שאמרו עליהם שהקדוש ברוך הוא ברא עולמות והחריבם, ועל כן הארץ היתה תוהה ובוהה, ואם תשאל איך ברא הקדוש ברוך הוא עולמות להחריבם, מוטב היה שלא לברוא אותם אלא ודאי כאן יש סוד מה שאמרו שהחריבם, הקדוש ברוך הוא ברא העולם, ובראו עם התורה, כמו שביארו בהפסוק בראשית^[סג] שנאמר בה (משלי ח'): **"ה' קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָפוֹ"**, ובוזה הראשית ברא את השמים ואת הארץ, והוא תומכם בתורה, לפי שברית כתוב בו בבראשית ונאמר בו **"אם לא בריתי יומם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי"**, שהתורה היא ישוב העולם ואותן אומות העולם שהיו עובדי כוכבים ומזלות ולא קבלו את התורה, נשאר חרבים ויבשים^[סד] וזה הוא שהקדוש ברוך הוא ברא עולמות והחריבם, אלה הם שלא רצו לקבל התורה, אבל לא שהקדוש ברוך הוא משחית מעשיו כמו שיחשבו אנשים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ט ע"א

כשנשלם שמו של אברהם שם הקודש נשלם ואדם וחוה הגיעו למנוחתם

"בְּהַבְרָאם בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם", למדנו בהברא"ם הוא צירוף באברה"ם, שהכל היה תולה עד שנברא שמו של אברהם כיון שנשלם שמו של אברהם^[סה] גם שם הקודש נשלם, זה שכתוב: **"בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹקִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם"**.

זיו הזוהר הוא כדמיון מה שיש למעלה בשמים. **סא.** זהב מורה על דין מצד גוון האדום שלו, ופסולת של זהב היינו מותרות ותגבורת הדינים. **סב.** לעשות היינו שחסר להם גמר המלאכה שהיא העשיה להתגשם בגוף. **סג.** בשביל התורה שנקראת ראשית. **סד.** בלי חכמה ובלי אנושית ובלי אמונה. **סה.** כי

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף קכ"ח עמוד א'

עד שבא אברהם לא נתקיימו אדם וחיה במנוחה במקומם

רבי שמעון אמר: "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם", ולמדנו באברהם, תולדות השמים והארץ, זה אדם וחיה, אלה השמים והארץ לא כתוב, אלא תולדות השמים והארץ, ולא תולדות בן אדם, ואדם וחיה נתקיימו בעבור אברהם^[ס] ועד שבא אברהם לא נתקיימו אדם וחיה במקומם במנוחה בעולם ההוא.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ח עמוד א'

כל מה שיש בעולם נברא עבור האדם

"וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח וגו'", אמר רבי אבא - בא וראה שכל מה שנברא בעולם לא נברא אלא בשביל האדם, וכולם בעבורו מתקיימים, ולא נתגלו בעולם, אלא כולם נתעכבו עד שבא זה שנקרא אדם, זה שכתוב: "וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וגו'", טרם, עד לא, כתרגומו, לפי שהצורה העליונה לא נתגלה, זה שכתוב: "ואדם אין", כלומר כולם נתעכבו בשביל אותה הצורה, עד שנתגלה.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ו עמוד א'

האדם בכללותו

"וייצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה" וייצר - בשתי יודי"ן, בשני יצרים, יצר טוב ויצר רע, אחד נגד מים, ואחד נגד אש, ה' אלקים שם מלא, את האדם, כולל זכר ונקבה, עפר מן האדמה, זו העפר של ארץ הקדושה שמשם נברא, והוא המקום של בית המקדש, ויפח באפיו נשמת חיים, זו הנשמה הקדושה שנמשכה מאותן החיים שלמעלה, ויהי האדם לנפש חיה, שנכלל בנפש קדושה מן חיה עליונה שהוציאה הארץ^[ס] שכתוב: "תוצא הארץ נפש חיה", זו נפש מן חיה עליונה ההוא.

זוהר חלק ב' פרשת ויגש - דף ר"ה עמוד ב'

שלשה מדרגות באדם - נפש רוח ונשמה

"ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה", אמר רבי יצחק: בא וראה כאשר ברא הקדוש ברוך הוא לאדם, כנס עפרו מארבע רוחות העולם, ועשה את גופו במקום בית המקדש למטה, והמשיך עליו נשמת חיים מן בית המקדש שלמעלה, והנשמה היא כלולה בשלש מדרגות, ועל כן שלשה שמות הם להנשמה, כדמיון סוד העליון^[ס] נפש רוח

זיו הזוהר

שנצרכה להשתלשל על ידי עולם המלכות, והיינו הרמז של תוצא הארץ. סח. סוד העליון הוא ג' העולמות יצירה בריאה אצילות שהם למעלה מעולם הגשמי שנקרא עולם העשיה, וכן באדם הגוף הגשמי מעולם העשיה ונפש האלהית נגד עולם היצירה והרוח נגד עולם הבריאה והנשמה נגד עולם היצירה.

אברהם הוא הראשון שהיה מודיע ומפרסם בעולם שיש רק בורא אחד ושהוא מנהיג העולם בהשגחה פרטית. סו. כי אברהם ושרה היו מתקנים החטא של אדם וחיה כידוע. סז. חיה עלאה היינו עולם הבינה שנקרא אימא עלאה, הארץ היינו עולם המלכות שנקרא אימא תתאה, ונשמת אדם לא יכלה להופיע בעולם הזה ישר ממקור עילאה אלא

נשמה, נפש הרי ביארנו שהיא למטה מכולם, רוח הוא הקיום השולט על הנפש, והוא מדרגה עליונה על הנפש לקיים עליה בכל כראוי, נשמה היא קיום העליון על הכל ושולטת על הכל, היא מדרגה קדושה עליונה על כולם, ואלה שלש מדרגות נכללות בהאנשים, לאלה הזוכים לעבודת רבונם, שהרי בתחלה יש בו רק נפש, והיא תיקון קדוש להתקן בה האדם, כיון שבא האדם להטהר במדרגה הזאת, נתתקן להתעטר ברוח, שהוא מדרגה הקדושה השורה על הנפש, להתעטר בו אדם ההוא שזוכה לזה, כיון שנתעטר בהם בנפש ורוח, ונכנס ונתתקן בעבודת רבונם כראוי, אז שורה עליו גם נשמה, מדרגה עליונה הקדושה השולטת על הכל, בשביל להתעטר במדרגה עליונה הקדושה, ואז הוא שלימות של הכל, שלם בכל צדדים לזכות בעולם הבא, והוא אוהבו של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (משלי ח'): **לְהַנְחִיל אוֹהְבֵי יְשׁוּ**, מי הם הנקראים אוהבי, אלה הם שנשמה קדושה יש בהם.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף י"ט

ויביאה אל האדם - בתיקון שלה ככלה בחופתה

רבי שמעון אמר: בא וראה ממקור תהום רבה העליון נמצאת נקבה אחת, שהיא רוח מכל הרוחות, והרי ביארנו כי לילית שמה, והיא היתה נמצאת בתחלה אצל אדם הראשון, ובשעה שנברא אדם ונגמר גופו, נודמנו על גוף ההוא אלף רוחות מצד בחינת שמאל^ט זה בקש לכנוס בו וזה בקש לכנוס בו, ולא היו יכולים, עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא, ואדם היה שוכב גוף בלי רוח, ומראה שלו ירוק היה, וכל אותן הרוחות היו סובבים עליו, בשעה ההיא ירד ענן אחד ודחה לכל אותן הרוחות, הוציא רוח ההוא של נפש חיה העליונה לנפוח בו באדם, שיהיה כלול משני צדדים כראוי^ע זה שכתוב: **וַיִּפַּח בְּאַפָיו נְשֵׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה**, לנפש חיה - ממש^{עא}, וכאשר עמד אדם היתה נקבתו דבוקה בצדו, ואותה נשמה הקדושה שבו היתה בכח לשמש לצד זה ולצד זה, והיתה די לזה ולזה, לפי שכך היתה נכללת^{עב} אחר כך נסר הקדוש ברוך הוא לאדם ותיקן לו נקבתו, זה שכתוב: **וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלַע וְגו'** וביאה אל האדם בתיקון שלה ככלה לחופה, כשראתה לילית כך ברחה, והיא בכרכי הים, ועד עתה מוכנת להרע לבני העולם.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף ק"נ עמוד א'

גן עדן שלמטה מדור לרוחות הקדושים

וַיִּטַע ה' אֲלֵקִים גֵּן בְּעֵדֵן מִקֶּדֶם, אמר רבי יצחק: גן עדן - הוא בארץ נטוע עם אותן הנטיעות שנטע שם הקדוש ברוך הוא, הוא נטע אותו בשם שלם כדמיון העליון למעלה^{עג} וכל הצורות העליונות מרוקמות ומצוירות בזה הגן עדן שלמטה, ושם אותן הכרובים אין הם מפותחים בפתוחי אנשים, מזהב או מדבר אחר, אלא שכל האורות שלמעלה מפותחים ומצוירים בצויר מרוקם, מעשי ידי אומנות השם השלם של הקדוש

זיו הזוהר
טט. כחות הטומאה נקראים בשם שמאל כיון ששורשם הוא במדת הדין. **ע.** שני צדדים היינו זכר ונקבה. **עא.** פירוש כדמיון נפש חיה שבשמים זכר ונקבה. **עב.** פירוש שגם הנשמה שלו היתה נכללת מן ב' בחינות של זכר ונקבה. **עג.** פירוש כדמיון הגן עדן הכלולה מן בחינת זכר ומן בחינת נקבה.

ברוך הוא, וכלם מחוקקים שם, וגם כל הדמותים והצורות שבעולם הזה כולם מצוירים שם, ומפותחים ונחקקים שם, הכל כדמיון הנמצאים בעולם הזה, ומקום זה הוא מדור לרוחות הקדושים, בין אלה שבאו לעולם הזה, בין אלה שלא באו לעולם הזה, ואלה שעתידים לבוא לעולם הזה, כל אלה הרוחות מתלבשים בלבושים וגופות ופרצופים כדמיון עולם הזה, ומסתכלים שם בזיו כבוד רבונם, עד שבאים לעולם הזה, ובשעה שיוצאים משם לבוא לעולם הזה, מתפשטים אלה הרוחות מגוף ההוא ומן הלבוש אשר שם, ומתלבשים בגוף ובלבוש שבעולם הזה, ועושים מדורם בעולם הזה בלבוש וגוף הזה שהוא מטפה סרוחה, וכאשר בא זמנו ללכת ולצאת מעולם הזה, אינו יוצא עד שמלאך המות מפשיט לו לבוש הגוף הזה, ואחר כך כשזוכה הולך הרוח ומתלבש בגוף אחר ההוא אשר בגן עדן, שהפשיטו כאשר בא לעולם הזה, ואין שמחה להרוח מלבד בגוף ההוא הנמצא שם, ובה יושב והולך ומסתכל להבין בסודות עליונים, מה שלא יכל להבין ולהסתכל בעולם הזה בגוף הזה, וכאשר מתלבשת הנשמה באותו הלבוש של העולם ההוא, הרבה תענוגים והרבה שעשועים יש לה שם.

זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף ר"ח

וצדיק יסוד עולם

"וְיִנְהַר מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וְגו'", אמר רבי אלעזר: כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, תמכו על עמוד אחד, וצדיק שמו, וצדיק זה הוא קיום העולם, וזה הוא המשקה והזן לכל^[ע"ז] שכתוב: **"וְיִנְהַר יוֹצֵא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן"**^[ע"ה] **וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רְאשִׁים**", מהו יפרד - אלא שאותו המזון והמשקה של הנהר ההוא נוטל הכל הגן, ואחר כך מתפזרת משקה ההוא לארבע צדדי העולם, וחרבה הם המצפים לשתות ולהזין משם, כמו שכתוב: **"עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאִתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ"**.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ז עמוד ב'

תפקיד האדם בעולם - לעבדה ולשמרה

"וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנַחֲהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ", אמר רבי שמעון: ויקח - מאין לקח אותו, אלא שלקחו מארבעה יסודות, שנאמר בהם: **"וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רְאשִׁים"** הפריש אותו מהם ויניחיהו בגן עדן, כדמיון זה עושה הקדוש ברוך הוא לכל אדם שנברא מן ד' יסודות, בזמן שחוזר בתשובה ועוסק בתורה, הקדוש ברוך הוא לוקח אותו משם, ועליהם נאמר: **"וּמִשָּׁם יִפְרֹד"**, יפריש נפשו מתאוה שלהם וישם אותו בגן שלו שהיא השכינה הקדושה, לעבדה - במצוות עשה, ולשמרה - במצוות לא תעשה,

זיו הזוהר

ספירה זו שנקראת צדיק עומד העולם כי על ידו באה השפע מעולם העליון לעולם התחתון, והיינו שהוא משקה וזן את לכל. ע"ה. עדן רמז על ספירת יסוד צדיק שנשפע על ידו השפע והנו רמז לספירת מלכות המקבלת השפע להשפיע בפרטיות להנבראים הנמצאים בעולם הזה.

עד. הספירה המשמשת להעביר השפע מעולם של בחינת זכר אל העולם של בחינת נקבה נקראת בשם יסוד וצדיק, וזהו יסוד צדיק בשבעה נעלם, שהוא נעשה ונעלם במדה השביעית ספירת מלכות בחינת נקבה כאשר מעביר אליה השפע, והיינו גם כן אות ברית הוא לעולם, ועל

אם זוכה לשמרה, נעשה הוא ראש על הד' יסודות, ונעשה נהר ששותים על ידו ולא על ידי אחר וניכר בו שהוא האדון והשליט עליהם, ואם עובר על התורה, הרי הוא שותה ממרירות עץ הרע שהוא יצר הרע, וכל האברים שהם מן ד' יסודות נאמר בהם: **"וַיִּמְרָרוּ אֶת חַיֵּיהֶם וּגְוִי"**.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קס"ה

מצות התורה גורמין לאדם להשלים רוחו ונשמתו

רבי אלעזר אמר: הרי למדנו לעבדה ולשמרה, אלה הקרבנות, והכל אחד, אבל זה סוד של מצות התורה, לעבדה - אלה רמ"ח אברים העליונים, ולשמרה - אלה שס"ה אברים התחתונים, אלה העליונים של זכור, ואלה התחתונים שמור, והכל אחד [עו] אשרי לזה הזוכה להשלים, מצות התורה גורמין לאדם להשלים רוחו ונשמתו בעולם הזה ובעולם הבא, כל מי שעמלו בתורה, הוא עמל בחיים, חיים בעולם הזה, וחיים בעולם הבא, ניצל מכל עונשים רעים, שאין יכולין לשלוט עליו, אם על ידי עמלו בתורה כך, כל שכן מי שזוכה לשמור ולעשות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ח עמוד א'

התקין הקדוש ברוך הוא את ההיכלות עבור נשמות הצדיקים

אמר רבי שמעון: בא וראה בשעה שהכניס הקדוש ברוך הוא לאדם בגן עדן, היה רואה והסתכל משם כל סודות העליונים וכל החכמות, בשביל להבין ולהסתכל בכבוד רבונו, שבעה היכלות מדורים הם למעלה[עו] שהם סוד האמונה העליונה, ושבעה היכלות הם בגן עדן שלמטה כדמיון שלמעלה, ובהם היה מדורו של אדם, ולאחר שנגרש מגן עדן, התקין אותם הקדוש ברוך הוא עבור נשמות הצדיקים, להשתעשע בהם כראוי מן הזיו של כבוד העליון.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב'

על מה נצטוה האדם?

"וַיִּצְוֵהוּ אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מְכַל עֵץ הַגֵּן אָכַל תֹּאכַל וּגְוִי", הרי למדנו אין צו אלא עבודה זרה[עו], ה' - זו ברכת ה', אלהים - אלו הדיינים, על האדם - זו שפיכת דמים, לאמר - זו גילוי עריות, מכל עץ הגן - ולא גזל, אכל תאכל - ולא אבר מן החי.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ד עמוד ב'

הקדוש ברוך הוא עשה לאדם עזר כנגדו

"וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִית הָאָדָם לְבַדּוֹ וּגְוִי", אמר רבי אחא: וכי לבדו היה, והרי כתוב: **"זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאִים"**, ולמדנו אדם בשני פרצופים נברא, וכאן אמר לא טוב היות

זיו הזוהר

עו. לרמ"ח מצוות עשה קורא בשם אברים העליונים, ולשס"ה מצוות לא תעשה קורא בשם אברים התחתונים כמובן שמצוות עשה חשובה יותר ממצוות לא תעשה, והכל אחד, כי משניהם נעשה המספר תרי"ג שהן תרי"ג אורות המלבישים לשכינה הקדושה. עז. כונתו על הז' ספירות חג"ת נהי"מ [חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות] שהן סוד האמונה. עת. אלה הז' מצוות

האדם לבדו, אלא שלא השתמש בנקבתו ולא היתה לו עזר לנגדו, לפי שהיתה בצדו, והיו כאחד מאחור, ואז היה האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו, מהו כנגדו, כנגד פניו, להתחבר זה בזה פנים בפנים, מה עשה הקדוש ברוך הוא, נסר לה ונטל הנקבה ממנו, זה שכתוב: "וַיִּקַּח אֶחָת מִצְלָעוֹתָיו", מהו אחת, זו הנקבה שלו, כמו שכתוב: "אֶחָת הִיא יוֹנְתֵי תַמְתִּי", ויביאה אל האדם, התקין לה ככלה והביא אותה להיות כנגד פניו, להאיר פנים בפנים, ובזמן שהיתה הנקבה מחוברת בצדו, היה האדם לבדו, אחר כך עלו על המטה שנים ועמדו שבעה ביחד^[עט] בא וראה בשעה שנתתקנה חוה אצל אדם ברכם הקדוש ברוך הוא, זה שכתוב: "וַיִּבְרַךְ אוֹתָם אֱלֹקִים", כחזן שמברך לכלה שבע ברכות, מכאן למדנו, חתן וכלה כיון שנתברכו בשבע ברכות נדבקים הם ביחד כדמיון שלמעלה^[פ].

סֵפֶר זוהר השֶׁבֶת – לְאִבוֹת וּבָנִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים
 עִם לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ – מְנוּקָד מִפֶּסֶק וּמְחוּלָק לְקִטְעִים
 מְסֻדָּר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת

זיו הזוהר – הזיוג של הג' ספירות תפארת יסוד מלכות נותנין שאר ז' הספירות ברכותיהן היינו שפע אורות שלהן. שצטוו עליהן בני נח. עט. אדם וחוה קין עם תאומה והבל עם ב' תאומות. פ. כי כן הוא בזיוג של העשר ספירות שאין בהם התפרדות ואל עיקר

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המוזות הפסולות! **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאו לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל! **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה! **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות! **בשנת תשכ"ט**, יום הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה! **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת! **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור! **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב! **בשנת תשמ"ו** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.29% מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לארצו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיללים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר רומ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר רומ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה בעיתונים. **בשנת תשס"ו** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל זוהר העולמי", ומאו פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף זוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשבי" ו גדולי הצדיקים, שבזכות זוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעה"מז"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "צחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור זוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות זוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני זוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני זוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחוברות על זוהר הקדוש. על כל הנ"ל.

בשנת תשס"ו, הקים בארץ ישראל מפעל זוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפין מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של זוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחול"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול זוהר" לשמיעה של זוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפין דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

מפעל זוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 0548436784

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.